

תת"ע 541/08/12 - עמרם חיים אבוחצירא נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה באילת

תת"ע 541-08-12 מדינת ישראל נ' אבוחצירא

בקשה מס' 1

בפני כב' השופטת שוש שטרית, סגנית נשיא

המבקש: עמרם חיים אבוחצירא

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

החלטה

בקשה לביטול פס"ד שניתן ביום 9.10.2012 בהעדר התייצבות הנאשם למשפטו.

- ביום **2.8.2012** הוגש נגד הנאשם כתב אישום בעבירה של נהיגה ברכב שרישיונו פקע תקופה העולה על שישה חודשים, עבירה לפי סעיף 2 לפקודת התעבורה [נוסח חדש]. אין חולק כי הנאשם קיבל הזמנה לדיון שנקבע ליום **23.9.2012**, אין גם חולק כי הנאשם לא התייצב לדיון ביום 23.9.2012. עוד באותו יום עתרה המאשימה ליתן פס"ד בהעדר התייצבותו, אלא שנוכח עומס הדיונים במועד הנ"ל (23.9.2012 - יום מענה מרוכז) בית המשפט נתן החלטה כוללת ביחס לכל התיקים בהם לא התייצבו נאשמים ופס"ד נתנו במרוכז ביום **9.10.2012** ובין היתר גם נגד המבקש כאן.
- לבקשתו צרף הנאשם תצהיר ובו טען כי התקשר ביום הדיון למרכז המידע על מנת לדחות את הדיון, ונאמר לו על ידי המרכז כי אין דיון וכן אין תיק, וכלשונו בבקשה: "**..ביקש שלא להופיע באותו יום לדיון אלא לדחותו, ממרכז מידע נמסר לו כי אין דיון ואין תיק. המבקש המתין לקבלת הזמנה חדשה לביתו**". לטענתו כלל לא זומן לתאריך בו נדון, 9.10.13 (צ"ל 9.10.12 ש.ש). לדידו לא קיבל את גזר הדיון, ועליו נודע לו רק בעקבות ברור שערך ב"כ בקשר לעניין אחר. עוד הוסיף וטען לצורך ברישיון הנהיגה לצרכי פרנסתו.
- המאשימה מתנגדת לבקשה ומדגישה כי הנאשם ידע על מועד הדיון, ולא נתן כל טעם והצדק לביטול פסה"ד והנעת גלגלי המערכת מחדש, עוד טענה לשיהוי הניכר בבקשת הבקשה.
- דיון הבקשה להדחות. כאמור, אין חולק כי הנאשם זומן כדיון למשפטו, אולם עשה דין לעצמו ולא הגיש בקשה לדחיית הדיון בעניינו ולא התייצב. הטענה כי התקשר במועד הדיון למרכז מידע כדי לדחות את הדיון היא הנותנת, ודי בה כדי לדחות בקשתו, שכן מרכז המידע אינו מהווה מוקד לקבלת בקשות לדחיית מועד דיון. בקשה כזו, ככל שהייתה, צריך היה המבקש להגיש מבעוד מועד, ובכתב לתיק בית המשפט. המבקש, לא פעל כאמור, אלא בחר שלא להתייצב ללא כל סיבה. מעבר לאמור, הטענה כי ממרכז המידע נמסר לו כי אין דיון ואין תיק יותר מתמוהה, ובכל מקרה לא הוכחה, אלא נטענה מהפה לחוץ, וניכר כי זו סתמית ואין בה ממש.

באשר לטענה כי לא זומן לדין שהתקיים בתאריך 9.10.13 (צ"ל 9.10.12, ש.ש) - גם זו דינה להידחות, שכן מועד זה לא נקבע לדין ולא התקיים דיון, במועד זה ניתן פסק הדין בהעדר וכאמור בפתח הדברים. **בבר"ע 418/85 פרץ רוקינשטיין נ' מדינת ישראל, פ"ד לט (3) 279** קבע כב' הנשיא מ' שמגר כי משהיה יומו של הנאשם בביהמ"ש ומשלא טרח להתייצב, מוטב לו היה להלין על עצמו ולא על אחרים. וכך נקבע בפסקה 2 לפסק הדין:

"משקיבל הנאשם את ההודעה על מועד המשפט, ניתנה לו בכך ההזדמנות הנאותה שיהיה לו, כדברי הסניגור המלומד, יומו בבית המשפט. ...השכחה אינה אלא אחת מן הצורות של חור תשומת הלב או של הרשלנות, וערכאות השיפוט אינן יכולות לאמץ מתכונת, הנותנת גושפנקא עקיפה לחוסר האכפתיות. מערכת המשפט חייבת לשאוף לכך, כי המשפטים יתנהלו כסדרם ובמועד שנקבע להם מעיקרא, וכי לא יתפתח או יתרחב הנוהג של דחיות מיותרות או של דיון כפול ללא צורך, שיש בהם כדי להעמיס על קופת הציבור בכלל ועל בתי המשפט בפרט עומס נוסף, שאין הם יכולים לעמוד בו ואשר גם אינו מוצדק לגוף העניין....ובתי המשפט בפרט, הם שיצטרכו ללכת עקב בצד אגודל אחרי מידת תשומת הלב, אותה מוכן פלוני לגייס במועד נתון לעניין ההליכים המשפטיים שנפתחו נגדו."

עוד שכן, הוראת סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב - 1982 קובעת כי בית המשפט רשאי לבטל את פס"ד אם נוכח שהייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש או שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין. בנסיבות העניין לא מצאתי כל סיבה מוצדקת להעדר התייצבות המבקש למשפטו, מלבד זלזול בהליך השיפוטי. היה על הנאשם להתייצב לדין ומשלא עשה כן אין לו על מה להלין אלא על עצמו. מכאן ומשלא מצאתי ולא שוכנעתי כי אלמלא ביטול פס"ד יגרם לנאשם עיוות דין - דין הבקשה להידחות.

לפנים משורת הדין, איני עושה צו להוצאות

ניתנה היום, כ"ד אדר א תשע"ד, 24 בפברואר 2014, בהעדר הצדדים.

חתימה